

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת וַיְחִי - בְּרַכָּה אֲמַתִּית

"וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתַי"

(בראשית מח, טז)

(בראשית מח, טז), שיקרא בהם שם התורה, מכיוון שיעקב הוא עמוד התורה.

קודם כל ילמדו תורה וידעו את ההלכות של התפילה. כך ידעו איך להתפלל על פי חוקי התורה.

אותו דבר גם בחסד. כשיתנו צדקה, יתנו על פי התורה. כפי שהתורה הקדושה מצווה אותנו לתת צדקה ולא על פי הרגש והרצון שלנו לתת צדקה.

זה יסוד גדול: "ולא עם הארץ חסיד" (מסכת אבות ב, ה). אדם שהוא עם הארץ לא יכול להיות חסיד.

אדם צריך קודם ללמוד את התורה הקדושה, ורק לאחר מכן להתפלל. כך ידע איפה מותר להפסיק בתפילה ואיפה לא.

וכן לעניין נתינת צדקה. למי יש קדימות בנתינת צדקה: לאחד מבני המשפחה שנמצא במצב כלכלי קשה? ללומדי התורה? או אולי צריך להקדים ולתת לעניים? מי קודם למי?

לכן יעקב אבינו אומר: "ויקרא בהם שמי" (בראשית מח, טז). כלומר, שילמדו את התורה הקדושה שזה יעקב ואז "ושם אבותי", שידעו איך להתפלל ואיך לתת צדקה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בפרשה מסופר שיעקב בירך את בניו של יוסף ואמר: "המלאך הגאֵל אתי מִכָּל רֶעַ יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתַי" (בראשית מח, טז).

יעקב אבינו מבקש מהקב"ה שבילדים של יוסף, מנשה ואפרים, יקרא שמו ושם אבותיו.

צריך להבין, מדוע יעקב אבינו מזכיר את שמו ראשון, כשאמר "שמי", ולאחר מכן "שם אבותי".

היה לו להזכיר את שם אבותיו ולתת כבוד לסבא אברהם ולאבא יצחק בהתחלה ורק לאחר מכן לומר את שמו? קודם "שם אבותי" ורק אח"כ "ושמי"?

ראיתי כי הגאון הרב יאשיהו פינטו שליט"א ביאר בספרו 'תורת הרי"ף' על הפרשה: במשנה במסכת אבות (א, ב) כתוב: "על שְׁלֵשָׁה דְּבָרִים הַעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים".

שלושה רגליים יש לעולם:

תורה - זה יעקב אבינו שהיה סמל התורה. **עבודה** - זו תפילה - יצחק אבינו.

גמילות חסדים - זה אברהם שהיה גומל חסדים.

יעקב מלמד אותנו לימוד גדול: יש אנשים רבים שמתפללים. יש הרבה אנשים שנותנים צדקה, אבל הם לא עושים את זה על פי התורה ועל פי הכללים של התורה.

יש אדם שמתפלל, אבל הוא לא עושה את זה על פי כללי התורה שמלמדת איך מתפללים. לכן יעקב מדגיש ואומר: "ויקרא בהם שמי"

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעיה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה רונית בת סבריה קנסב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעיה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

ע"י	כנסת לבית צאת לבית	יבין מים
י"מ	16:12	17:25
ת"א	16:28	17:21
מיסב	16:28	17:20
ב"ל	16:32	17:25

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י"א

האם בחיתוך שווארמה יש בישולי גויים? מה דין קליה וטחינה של קפה שנעשה על ידי גוי? להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

שאלה: **שאלה**

תשובה: **תשובה**

מסעדות המוכרות שווארמה [שיפוד מתכת שמכניסים בו חתיכות בשר הודו לא מבושל, עד שנעשה גוש גדול. לאחר מכן מניחים אותו על ציר מסתובב - ובצידו יש להבת אש המופעלת על גז], מותר מעיקר הדין, שגוי יחתוך את הבשר הצלוי מעמוד השווארמה, ואין בו איסור בישולי גויים. המחמיר, שהדבר יעשה על ידי יהודי, תבוא עליו ברכה. **מקורות:** כן העלתי בתשובה (כת"י) והסכים עימי הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל כדבר פשוט, שאין בזה בישולי גויים. הדברים פורסמו בירחון 'אור תורה' (תשס"ד). שוב ראיתי בספר הזכרון 'בית הלל' (עמוד תב) שכן הורה הראש"ל זצ"ל לבד"צ בית יוסף. אולם בשו"ת 'דברי דוד' ח"ד (חיו"ד סימן יג) כתב להחמיר, וכ"כ להחמיר מו"ר הראש"ל הגר"א בקשי דורון זצ"ל בשו"ת 'בניין אב' ח"ה (סימן מו) ושם בשיפולנו זכר לנו. אולם העיקר להלכה להתיר. מ"ש הרב יהודה ברכה בקובץ 'בית הלל' (אלול תשס"ב עמוד צג) שאף הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל לא היקל בזה בשופי. ע"ש. אחר המחילה, מהרהורי ליבו כתב כן. שוב ראיתי בספר 'כשרות למהדרין' (שאלה מא) שדן בזה ובשיפולנו זכר לנו. מה שכתב, שבהכשר מהדרין יש להחמיר, הפריז על המידה. מדובר בהדלקת האש על ידי ישראל, בבית ישראל והגוי פועל של ישראל, אין טעם להחמיר כלל במילי דרבנן, אף אם נניח שהחתיכה לא תמיד מבושלת שליש בישול. שוב ראיתי בשו"ת 'אבני דרך' ח"י (סימן פז) שהביא נידון זה והעלה להחמיר, והתעלם מהטענות שכתבנו. ע"ע לו בחי"א (הערות והוספות) שהביא דברי הגר"י ברכה הנז' במכתב להצדיק דבריו מדוע ראה להחמיר בדבר זה ולדחות את דבריו. ע"ש. אחר העיון שוב בדברים, איני מבין, על מה כל המהומה, שראה להחמיר במילתא דרבנן שיש בו כל כך הרבה סניפים להקל. ועוד, כשידברתי עם מרן הראש"ל זצ"ל בזה ענה לי בסכינא חריפתא ללא פקפוק, שאין בזה כל חשש. מה שבכל זאת רצה הרב להטיל פקפוק בדברי מרן הראש"ל זצ"ל, על כך אענה ואומר שוב, "מהרהורי ליבו כותב כן". ואכמ"ל. ע"ע בשו"ת דברי בנייהו ח"י"ז (סימן כט) שהעלה להחמיר באופן שהונח קפוא ולא מבושל כלל. שותא דמר לא ידענא, אפילו אם נאמר, שהבשר ע"ג עמוד השווארמה לא מבושל שליש בישול, מכיון שמחמת ההנחה של הישראל, ללא סיוע הגוי היה מתבשל, אין בו איסור, כדפסק השו"ע (קיג ס"י).

מותר לקנות קפה טחון העשוי מפולי קפה שעברו קליה וטחינה על ידי גוי, אם אין חשש תערובת איסור, מכיון שהאבקה כמות שהיא אינה עולה על שולחן מלכים. כמו כן, הקפה אינו נאכל כמות שהוא חי, רק בתוספת מים. **מקורות:** לכן פולי קפה שמגיעים מברזיל/קולומביה אין בהם חשש למרות שגוי קלה אותם. ע"ע 'כף החיים' (יו"ד סימן קיג ס"ק כג), 'דרכי תשובה' (שם סק"ב). ועוד, שלא אסרו אלא בישול ולא קליה, שאין אדם מזמין את חבירו על הקליות. מצד הכלים קיימ"ל דסתם כלים אינם בני יומן. ראה עוד קובץ 'בית הלל' (כסליו תשס"ו עמוד קכ"ח) מאמרו של הרב מרדכי רובין. אבקת נס קפה של גויים מותרת אם אין בה חשש תערובת איסור נוסף על הקפה עצמו. כן העלה בשו"ת 'שבט הלוי' ח"ה (סימן צג). כן העלה בשו"ת 'באר משה' ח"ד (סימן נ).

מעשים לשם שמים

סיפר רבה של ירושלים, הגאון רבי בצלאל ז'ולטי: ה'חפץ חיים' רצה להדפיס את ספרו 'ספר המצוות הקצור', במהדורה מיוחדת. לשם כך הוא היה זקוק לנדיב שיקח על עצמו את הוצאות ההדפסה. לצדיק היו מספר תנאים: הראשון - שרק אדם אחד יתן את הכסף - ולא כמה נדיבים. התנאי השני - שם הנדיב לא יופיע על הספר. התנאי האחרון - שהנדיב בעצמו יפנה אליו ולא שה'חפץ חיים' יפנה אל הנדיב. רבינו שלח שליח, שנסע לאמריקה כדי לחפש תורם, שמתאים לתנאים.

כשהשליח הגיע לאמריקה, הוא חלה במחלה קשה. לאחר שהתייעץ ברופאים, הם אמרו לו שרק בפלורידה יש רופא מומחה, שיוכל לטפל בו. כשהגיע לנמל, ניגש אליו יהודי, אשר קיבל את פניו ואמר לו: "אני עומד כאן, כדי שאם אני אראה יהודי חרדי, אוכל להגיד לו שלא יאכל במסעדה החרדית. מדובר במסעדה של רפורמים, אשר רק חיצונית נראית כמסעדה חרדית".

אותו יהודי הזמין אותו להתארח אצלו בשבת. המארח שאל במהלך השבת: "לשם מה באת עד לפלורידה?". הוא ענה לו, שבא לאמריקה בשליחות ה'חפץ חיים' כדי למצוא תורם עבור הוצאת ספרו. הוא סיפר על אותה המחלה, שגרמה לו להגיע לפלורידה.

אותו עשיר אמר: "אני מעוניין לתרום, אך בתנאי שאני תורם הכל ולא יהיו עוד שותפים. יש להקפיד, ששמי לא יופיע בכלל על הספר". השליח ראה בכך מופת, שבורא עולם גלגל, כדי שימצא את המימון עבור הדפסת הספרים. כך היה. הגביר נתן לו אלף דולר. השליח חזר ל'חפץ חיים', שהדפיס את 'ספר המצוות הקצור'.

עברו מאז שנים רבות. יום אחד הרב ז'ולטי הלך ברחוב. וראה יהודי יושב במרפסת. אותו יהודי הכיר את ר' בצלאל, קרא לו אליו ואמר: "יש לי סיפור מיוחד לספר לך על חמיך". הרב בצלאל עלה אליו, והוא סיפר לו את כל המעשה שהיה עם ה'חפץ חיים'. הוא הוסיף ואמר כי סיפור זה לא משמועה, אלא הוא עצמו היה השליח שהביא את התרומה של חמיו ל'חפץ חיים'.

ר' בצלאל התפלא: "כיצד יתכן, שחמי לא סיפר לי על זה?!" הוא הלך לחמיו ושאל אותו: "איך זה שלא סיפרת לנו על זה?". חמיו שמע את זה וצעק: "אני לא מוחל למספר. לא בעולם הזה ולא בעולם הבא! נתתי הרבה צדקה בחיים. בכל פעם נתנו לי משהו. פעם כתבו את שמי ופעם נתנו לי תמונה וכו'. היתה לי מצווה אחת בלבד נקיה מכל רבב. עכשיו גם את זה לוקחים ממני?! איני מוחל!". הסוף היה, שאותו שליח הצליח לפייס אותו לאחר מאמצים רבים.

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

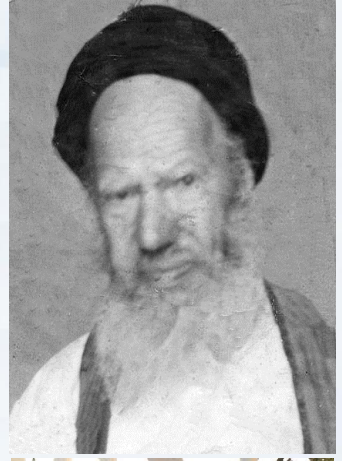
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב משה כלפון הכהן זצ"ל

הרב משה כלפון הכהן זצ"ל: נולד בשנת ה'תרל"ד (1874) באי ג'רבה (הסמוך לחופי תוניסיה) ממשפחת הכהנים 'אבריש' המיוחסת לעזרא הסופר. בימי ילדותו ידעה משפחתו שנות עושר והיתה ידועה בגמילות חסדים ובתמיכתה בחכמי ועניי ג'רבה. בבחרותו הידרדר מצבה הכלכלי של משפחתו. הרב יצא לעזור בפרנסת הבית על ידי הגהה והעתקת ספרים. כשהיה בן שבע עשרה למד שחיטה ושימש כשוטט ובודק; בגלל תנאי העבודה הקשים, תחת כיפת השמיים בימי הקיץ החמים, חלה בקדחת וראייתו נפגעה. עם כל זאת לא רצה להפסיק את עבודתו כדי לפרנס את ביתו. רק לאחר הפצרות רבות חזר לג'רבה והמשיך בלימודיו. כשהיה בן 25 התבקש לשרת בקודש- אך הוא סירב. בגיל 43 התמנה לחבר בית הדין בג'רבה לאחר הפצרות רבות. בביה"ד כיהן 33 שנים, עד פטירתו.

עוד כשהיה בג'רבה רכש חלקת אדמה בארץ ישראל. בערוב ימיו, לאחר שהתרופפה בריאותו החליט לעלות לארץ. בנו שושן יצא לתוניס כדי להסדיר את אישורי העליה, אך בעקבות התערעות מצב בריאותו, העליה בוטלה. נפטר בשבת, י"ח טבת ה'תש"י (1950). חי כ-76 שנים. בשנת ה'תשס"ו (2006) הועלו עצמותיו מתוניס להר המנוחות בירושלים.

סבא (מצד האב): ר' שאול הכהן (ראש אב בית הדין של האי ג'רבה). **אביו:** ר' שלום הכהן (ראש אב בית-הדין טבריה). **אימו:** מרת תראפי. **מרבותיו:** אביו, ר' שלום הכהן. ר' יוסף ברבי. **אשתו:** מרת מטיעדה (התחתן בגיל 21. בת אחי אימו הרב אהרון הכהן. נולדו להם שני בנים וארבע בנות). **ילדיו:** ר' אברהם מגוץ הכהן (את ספרו התורני הראשון 'ברכת אברהם' חיבר בגיל 14. נפטר בגיל שלושים ושלוש לאחר מחלה). ר' שושן הכהן (ממשיך דרכו של אביו כרבה הראשי של ג'רבה. נודע בספריו 'מעשה שושן', 'פרח שושן', 'ממלכת כהנים' ועוד. כיהן לאחר עלייתו לארץ ישראל - כרב של מושב איתן). מרת אמימה (נפטרה לפני נישואיה). מרת פלילה. מרת חביבה. מרת רחל. **מספריו:** יצאו לאור כ-80 חיבורים על התורה ולמעלה מ-40 ספרים בהלכה. ביניהם: 'שולח ונשאל' (שמונה כרכים), ברית כהונה- מנהגי ותקנות ג'רבה וסביבותיה. 'דרש משה', 'זכות משה' ועוד.

נכדתו סבלה מקושי רב בלידות. הלידה גרמה לה כאב וצער רב. לאחר מכן היתה שוכבת על ערש דוויו. בנוסף לכך, מספר פעמים הפילה את עובריה ב"מ. הדבר היסב לה עוגמת נפש מרובה. בצר לה פנתה אל סבה הגדול, והסיחה בפניו את צרתה. היא ביקשה ממנו, כי יואיל בטובו לכתוב לה קמיע, שישים קץ וסוף לכל צרותיה.

"בתי, מעודי לא התעסקתי בקמיעות", הרב הסביר לה, "אך ברכה- אוכל לברכך, כי אני כהן". משום מה הנכדה התעקשה והפצירה בו, כי היא חפצה דווקא בקמיע! לאחר מספר פעמים, שהנכדה באה ובכתה וביקשה שיכתוב לה קמיע, נכמרו רחמיו. הרב לא היה יכול עוד להשיב פניה ריקם. מה עשה? נטל פיסת נייר פשוט וקולמוס, טבלו בקסת וכתב לה מספר מילים. הרב קיפל את הנייר והושיט לה. "הנה לך קמיע כבקשתך", אמר.

הנכדה נטלה את הנייר בהתרגשות רבה. היא עטפה אותו והניחה אותו עליה. מאז, לא סבלה יותר. הלידות שלה עברו בנקל! עד מהרה התפשט ברחבי העיר ג'רבה שמעו של הקמיע המופלא. כל אישה, שנתקלה בקושי בלידה, נשאה את הקמיע עליה. בטרם תחיל וילדה, ויהי לנס. לא רק בענייני לידה הקמיע חולל ישועות. אלא גם בריפוי מחלות שונות הקמיע הפליא לעשות עד שהתפרסם לקמיע מומחה.

הקמיע הזה עבר במשך שנים מחולה אחד למשנהו. ומפאת בגלל הביקוש הרב, הקמיע ניתן לכל אחד לזמן מוגבל של שבוע ימים בלבד. לימים, פתחו את הקמיע לראות מה רשום בו. סקרנות אחזה בכולם לגלות מהו הצופן הסודי, שחולל ישועות. לתדהמתם, בקמיע היו רשומים הפסוקים של ברכת הכהנים: יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחונך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום". ללא שמות, ללא ציורים וללא השבעת מלאכים...

עשרות שנים חלפו מאז. הצדיק רבי שמואל עידאן זצ"ל עסק בהוצאה השלישית של הספר 'ברית כהונה' של רבינו הגאון כלפון משה הכהן זצ"ל. במשך מספר חודשים התעכבה ההדפסה בגלל שלא היה בידו את מלוא הסכום הנדרש להוצאתו. מאן דהוא הציע לו לגשת לאדם מסוים בחיפה. "הוא בוודאי יעזור לך", אמר.

רבי שמואל נסע לחיפה ונפגש עם אותו אדם. הם שוחחו על דא ועל הא. לאחר מכן דיברו על תרומה להוצאת הספר. כששמע אותו אדם את בקשתו של הרב, נתן מיד מאה לירות כתרומה ומאה לירות כהלוואה (שהפכה בסיכומו של עניין גם כן לתרומה עבור הדפסת הספר). רבי שמואל הביע את התפעלותו. הוא התעניין בעדינות, מדוע אותו אדם נתן הוא סכום רב ללא היסוס.

סיפר לו התורם, כי בעבר חלה במחלת הנפילה ב"מ. הוא שמע על הקמיע הנזכר ונפלאותיו. לאחר מאמצים רבים עלה בידו להשיגו. והנה מרגע שנשא את הקמיע על גופו, התחיל לחוש בטוב! האישה רצה להשאיר את הקמיע אצלו למשך תקופה. כאשר קיבל את הקמיע, הוזהר לו, כי הוא ניתן לשבוע ימים בלבד. משחלף השבוע, הוא דחה את השבת הקמיע מיום ליום. הוא אמר: "מה אעשה ובקמיע זה תלויה בריאותי"... ברוך ה' מאז נסוגה מחלתו והתרפא כליל.

"כעת", סיים הנדיב, "בודאי אינך תמה מדוע נחלצתי ללא היסוס להרים תרומתי לספר, שחיברו אדם כה קדוש שחולל נס, שאני עצמי הייתי מעורב בו". בצוק העיתים. הקמיע היקר אבד לצערנו. חבל על דאבדין ולא משתכחין. (מעובד מתוך 'פניני הפרשה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

פְּגִיעָה וְתוֹצְאוֹתֶיהָ

מדובר בנסיעה בת שעות רבות. לאחר החתונה, בשעת לילה מאוחרת. האוטובוס יצא עם התלמידים בדרך חזרה. הנסיעה נמשכה על פני כל הלילה ובאופן טבעי כולם נרדמו.

אחד מהתלמידים, שהיה ירא שמיים, לא ויתר גם באוטובוס על נטילת ידיים מיד כשמתעוררים - סמוך למקום השינה, מבלי לפסוע קודם לכן אף פסיעה אחת. לשם כך הוא הכין ליד מקום הישיבה שלו ספל מים בתוך קערה, כדי שיוכל ליטול את ידיו מיד כאשר יתעורר.

מיודענו היה שובב לא קטן והחליט לעשות מעשה קונדס. מיד כשנעצמו עיניו של אותו בחור, הוא לקח את הקערה עם ספל המים והחביא אותם.

במהלך הנסיעה הנהג עצר את האוטובוס, כדי שהבחורים יוכלו להתרענן. כל הנוסעים התעוררו וירדו מהאוטובוס לחלץ עצמות ולשאוף אוויר צח. גם אותו בחור ירא-שמיים התעורר. הוא גילה להפתעתו כי הקערה נעלמה לו. **כחלק מיראת השמיים שלו, הוא נמנע מלדבר לפני שנטל את ידיו.**

כל מה שהוא יכל לעשות היה לנפף בידיו ולזעוק בקול קולות "נו! נו!". החבר'ה היו משועשעים מהמחזה, במיוחד אותו בחור שהעלים את הקערה עם המים. הנהג שהיה עד למחזה המביש, ביקש מהבחורים לעשות לזה סוף. לאחר דקות ארוכות הבחור הסכים להחזיר את הקערה וספל המים.

הבחור ירא-השמיים הפך ללעג וקלס. הוא נעלב עד עמקי נשמתו. מיד לאחר שנטל את ידיו, אמר לבחור שהעלים לו את הקערה והספל: **"לא אסלח לך על מה שעשית לא בעולם הזה ולא בעולם הבא!"**

לבעל וגם לאישה היתה תחושה ברורה, כי זה המקרה. כעת, הכתובת כמו זעקה מהקיר. למחרת, הבעל חיפש את אותו אברך ירא-שמיים, שלמזלו התגורר בשכונתו. כאשר ראה אותו, הוא ניגש אליו ושאל אם הוא זוכר את מה שעבר עליהם באותו לילה.

"בוודאי שאני זוכר", האברך ענה, **"אמרתי לך, שלא אסלח לך ואני עומד בדיבורי: לא אסלח לך!"**. ניכר, כי הפגיעה לא קתה למרות השנים הרבות שחלפו מאז.

הבעל סיפר לאברך כי הוא מגיע בשליחות הרבי. **"רחם עלי ועל אשתי. עד היום לא זכינו להתברך בילדים"**, התחנן מעומק ליבו.

האברך כאשר שמע שהרבי בתמונה הוא התרכך. "רק בגלל הרבי אני מוכן לסלוח". **כעבור פחות משנה בני הזוג הפכו להורים מאושרים.**

ד"ר גיל יוסף שחר סיפר מעשה שמלמד אותנו עד כמה עלינו להיזהר לבל נפגע באחר. לעיתים האדם אינו מבין, מדוע כך גזרה חוכמתו יתברך. הוא אינו מבין, כי המחיר שהוא משלם, הוא רק בגלל מעשיו.

בני זוג היו נשואים שנים רבות ולא זכו להיפקד בפרי בטן. הם ניסו לעשות הכול. הם ניסו סגולות, הלכו לרבנים, קיבלו על עצמם קבלות, התפללו אצל שוכני עפר, ביקרו אצל הרופאים המומחים הגדולים ביותר בתחום וניסו מגוון גדול של שיטות טיפוליות. שום דבר לא עזר.

כחסידי חב"ד - ובמיוחד שהם גרו בשכונתו של הרבי מליובאוויטש, הם הירבו להיכנס לחדר המזכירות של הרבי והשאירו בקשות חוזרות לברכה. הרבי התעלם מכל הבקשות האלו. ההתעלמות בלטה במיוחד, כאשר הם הכניסו לרבי מכתב עם כמה שאלות. הרבי התייחס לכל הנושאים, מלבד לערירותם.

השנים שעברו לא שיפרו כמובן את הרגשתם. חברים ומכרים בגילים כבר עמדו עוד מעט ללוות את ילדיהם לחופה. הם עדיין ציפו לפעיות של הילד הבכור, שיפיגו את השקט הקודר, ששרר בין קירות ביתם.

ערב אחד הם זכו להתקבל לפגישת 'יחידות' - פגישה אישית עם הרבי בחדרו. כנהוג, הם הגישו לרבי פתק עם הנושאים עליהם ביקשו להתברך. הרבי בירך אותם כמעט על הכל. מהנושא הכי בוער להם, הרבי שוב התעלם.

האישה לא יכלה לשאת זאת ופרצה בבכי תמרורים. "מדוע?", התייפחה מול הרבי, "מה עשינו? אם מוטל עלינו להשתפר ולהיטיב את דרכינו כדי להתברך, אנא יורה לנו הרבי את דרך התשובה!"

פניו של הרבי הרצינו מאוד. **הרבי אמר, כי אחד משניהם פגע בעבר ביהודי. עלבונו של הפגוע הוא שמונע מהם להתברך בפרי בטן!**

הרבי לא הוסיף לפרט ובני הזוג הבינו, כי זמנם תם. כאשר יצאו מהחדר, שניהם ניסו לחשוב על עברם. הם ניסו לזכור מקרה שבו אחד מהם העליב מישהו קשות.

במשך שעות הם ניסו לשחזר אירועים שונים. הם לא הצליחו להיזכר בעלבון משמעותי, שגרמו למישהו. היה להם ברור, כי לא מדובר במילה לא מחמיאה, שבטעות נשמטה מפיהם, אלא בהתרחסות הרבה יותר חמורה.

לפתע הבעל החוויר. "נראה לי, שאני יודע על מה הרבי מדבר". הוא סיפר לאשתו, כי בעבר הרחוק, כשהיה תלמיד ישיבה בבית-המדרש של הרבי בברוקלין, נערכה בקנדה חתונה של חבר. קבוצת תלמידים, שכללה אותו, התארגנה והזמינה אוטובוס כדי שישע אותם לחתונה וממנה.

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
-------------	---	---	--

תנצב"ה